

## 't Kleine cafe aan de haven

De avondzon valt over straten en pleinen,  
de gouden zon zakt in de stad.  
De mensen die moe in hun huizen verdwijnen,  
ze hebben de dag weer gehad.  
De neonreclame die knipoogt langs ramen,  
het motregent zachtjes op straat.  
De stad lijkt gestorven, toch klinkt er muziek,  
uit een deur die nog wijd openstaat.

Daar in dat kleine cafe aan de haven.  
Daar zijn de mensen gelijk en tevrede.  
Daar in dat kleine cafe aan de haven.  
Daar telt je geld of wie je bent niet meer mee.

De wereldproblemen die zijn tussen twee  
glazen bier opgelost voor altijd.  
Op de rand van een bierviltje staat daar je rekening,  
of je staat in 't krijt.  
Het enige wat je aan eten kunt krijgen,  
dat is daar 'n hardgekookt ei.  
De mensen die zijn daar gelukkig gewoon,  
ja de mensen die zijn daar nog blij.

Daar in dat kleine cafe aan de haven.  
Daar zijn de mensen gelijk en tevrede.  
Daar in dat kleine cafe aan de haven.  
Daar telt je geld of wie je bent niet meer mee.

Daar in dat kleine cafe aan de haven.  
Daar zijn de mensen gelijk en tevrede.  
Daar in dat kleine cafe aan de haven.  
Daar telt je geld of wie je bent niet meer mee.